QURAN (FINNISH)

40 - GHAAFIR -Al-MÃ»Å½min- (Uskovainen)

1. Ylistetty, kunnian Jumala.

2. Kirjoituksen on ilmoittanut Jumala, jonka on mahti ja tieto,

3. joka antaa vikamme anteeksi ja kuulee katumuksemme, rankaisee ankarasti, Jalo Herra; ei ole muuta Jumalaa kuin HÃ¤n, HÃ¤nen luokseen kaikki palaa.

4. Jumalan ilmoituksista kiistelevÃ¤t vain ne, jotka eivÃ¤t usko: Ã¤lÃ¤ sentÃ¤hden anna sen johtaa sinua harhaan, ettÃ¤ he menestyvÃ¤t maailmassa.

5. Ennen heitÃ¤ Nooan kansa ja jÃ¤lkeentulevat sukupolvet hylkÃ¤sivÃ¤t profeetat; joka kansalla on ollut surmanhankkeita sananjulistajiaan vastaan, ja ne ovat taistelleet valheen avulla tehdÃ¤kseen tyhjÃ¤ksi totuuden. Siksi tuhosin heidÃ¤t, millainen olikaan silloin Minun kostoni!

6. NÃ¤in osoittautui todeksi uskottomia vastaan se Herrasi sana, ettÃ¤ he joutuvat tulen omiksi.

7. Ne, joille on uskottu valta, ja ne, jotka ympÃ¤rÃ¶ivÃ¤t HÃ¤ntÃ¤, julistavat Herransa kunniaa, uskovat HÃ¤neen ja anovat varjelusta uskovaisille: Â»Herra, SinÃ¤ suljet kaiken armoosi ja tietoosi; varjele sentÃ¤hden niitÃ¤, jotka kÃ¤Ã¤ntyvÃ¤t puoleesi ja noudattavat tietÃ¤si; sÃ¤Ã¤stÃ¤ heidÃ¤t helvetin rangaistuksesta.

8. Herra, salli heidÃ¤n asettua niihin ikiaikojen tarhoihin, jotka olet luvannut heille ja niille heidÃ¤n isillensÃ¤, vaimoillensa ja jÃ¤lkelÃ¤isillensÃ¤, jotka tekevÃ¤t hyvÃ¤Ã¤. Totisesti, Sinun on mahti ja viisaus.

9. PidÃ¤tÃ¤ heidÃ¤t pahoista teoista! Â» SillÃ¤ sen, joka tÃ¤ssÃ¤ ajassa pahaa karttaa, SinÃ¤ todella armahdat tuomion pÃ¤ivÃ¤nÃ¤; niin, se on suurin autuus.

10. Totisesti huudetaan niille, jotka eivÃ¤t usko: Â»Jumalan viha teitÃ¤ kohtaan on suurempi kuin omanne, koska teidÃ¤t kutsuttiin uskoon, mutta te sen hylkÃ¤sitte.Â»

11. He sanovat: Â»Herra, kaksi kertaa olet pannut meidÃ¤t kuolemaan ja kaksi kertaa olet antanut meille elÃ¤mÃ¤n; me tunnustamme syntimme, mutta onko nyt meille pelastuksen tietÃ¤?Â»

12. NÃ¤in kÃ¤vi siksi, ettÃ¤ te ette uskoneet, kun oli palveltava yksin Jumalaa; mutta uskoitte kyllÃ¤, jos joku muu asetettiin HÃ¤nen rinnalleen. Tuomio kuuluu Jumalalle, korkealle, suurelle.

13. Yksin HÃ¤n nÃ¤yttÃ¤Ã¤ teille merkkinsÃ¤ ja lÃ¤hettÃ¤Ã¤ teille antimensa taivaasta, mutta vain se ottaa niistÃ¤ vaarin, joka turvautuu HÃ¤neen.

14. Huutakaa siis Jumalaa avuksi ollen HÃ¤nelle vilpittÃ¶mÃ¤n kuuliaiset, vaikka uskottomat olisivatkin nurjamielisiÃ¤.

15. HÃ¤n, joka on kaikkien arvojen ylÃ¤puolella, Herra, jolla on valta, lÃ¤hettÃ¤Ã¤ oman henkensÃ¤ voiman otolliselle palvelijalleen, jotta tÃ¤mÃ¤ varoittaisi ihmisiÃ¤ tuomiopÃ¤ivÃ¤stÃ¤,

16. siitÃ¤ pÃ¤ivÃ¤stÃ¤, jolloin heidÃ¤n on astuttava esiin. MikÃ¤Ã¤n heidÃ¤n ajatuksensa ei pysy Jumalalta salassa. Kuka hallitsee tuona pÃ¤ivÃ¤nÃ¤? Jumala, ainoa, kaikkivaltias.

17. SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ jokainen sielu palkitaan ansionsa mukaan; vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤ ei kellekÃ¤Ã¤n tehdÃ¤ tuona pÃ¤ivÃ¤nÃ¤. Totisesti, Jumala tekee tilinsÃ¤ nopeasti.

18. Ja varoita heitÃ¤ lÃ¤hestyvÃ¤stÃ¤ pÃ¤ivÃ¤stÃ¤, jolloin sydÃ¤n nousee kurkkuun sisÃ¤isestÃ¤ ahdingosta. Jumalattomilla ei ole yhtÃ¤Ã¤n ystÃ¤vÃ¤Ã¤ eikÃ¤ puoltajaa, jota kuunneltaisiin.

19. HÃ¤n tuntee silmien vilpin ja sen, mitÃ¤ mieleen on kÃ¤tketty.

20. Jumalan tuomio on vanhurskas, mutta ne, joiden puoleen he kÃ¤Ã¤ntyvÃ¤t HÃ¤nen asemestaan, eivÃ¤t saata lainkaan tuomita; totisesti Jumala on kuuleva, nÃ¤kevÃ¤.

21. EivÃ¤tkÃ¶ he ole kiertÃ¤neet maata ja nÃ¤hneet, minkÃ¤lainen on ollut niiden loppu, jotka elivÃ¤t ennen heitÃ¤? Ne olivat aikanaan mahtavampia voimiltaan ja varustuksiltaan kuin nÃ¤mÃ¤, mutta Jumala tuhosi heidÃ¤t heidÃ¤n syntiensÃ¤ tÃ¤hden; ja heillÃ¤ ei ollut yhtÃ¤Ã¤n puolustajaa Jumalaa vastaan.

22. TÃ¤mÃ¤ tapahtui siksi, ettÃ¤ vaikka sananjulistajat tulivat heidÃ¤n luokseen selvin todistuksin, he torjuivat ne, ja niin Jumala lÃ¶i heidÃ¤t; totisesti HÃ¤n on vÃ¤kevÃ¤ ja ankara tilinteossaan.

23. Olemme lÃ¤hettÃ¤nyt Mooseksen tunnusmerkkeinemme ja selvin valtuuksin

24. faraon, Haamanin ja Korahin luo, mutta he sanoivat: Â»HÃ¤n on valehtelija ja noita.Â»

25. Kun hÃ¤n nÃ¤in toi heille MeiltÃ¤ totuuden sanoman, sanoivat he: Â»Surmatkaa niiden pojat, jotka uskovat samoin kuin hÃ¤n, mutta jÃ¤ttÃ¤kÃ¤Ã¤ naiset henkiin!Â» Mutta uskottomien juonet raukesivat tyhjiin.

26. Ja farao sanoi: Â»Odottakaa, niin surmaan Mooseksen, ja huutakoon hÃ¤n avuksi Herraansa! Totisesti pelkÃ¤Ã¤n, ettÃ¤ hÃ¤n turmelee uskontonne tai saa aikaan epÃ¤jÃ¤rjestystÃ¤ maassa.Â»

27. Ja Mooses sanoi omilleen, Â»Totisesti turvaudun Herraani ja teidÃ¤n Herraanne jokaista vastaan, joka ylpeilee eikÃ¤ usko tuomion pÃ¤ivÃ¤Ã¤n.Â»

28. Silloin sanoi erÃ¤s faraon vÃ¤keen kuuluva uskova mies, joka salasi uskontonsa: Â»Surmaatteko miehen sentÃ¤hden, ettÃ¤ hÃ¤n sanoo: 'Jumala on Herrani?' HÃ¤n on totisesti tuonut teille selvÃ¤t todistukset Herralta. Jos hÃ¤n valehtelee, lankeaa valhe hÃ¤nen pÃ¤Ã¤llensÃ¤, mutta jos hÃ¤n puhuu totta, niin teille koituu jotakin siitÃ¤, millÃ¤ hÃ¤n teitÃ¤ uhkaa. Totisesti, Jumala ei ohjaa sitÃ¤, joka on pÃ¶yhkeÃ¤sanainen ja petollinen.

29. Kansalaiseni, tÃ¤nÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ on herruus ja valta maassa teidÃ¤n, mutta kuka auttaa meitÃ¤ vÃ¤lttymÃ¤Ã¤n Jumalan rangaistuksesta, jos se meidÃ¤t kohtaa?Â» Mutta farao sanoi: Â»En neuvo teille muuta kuin sitÃ¤, mitÃ¤ itse pidÃ¤n hyvÃ¤nÃ¤, enkÃ¤ kehoita teitÃ¤ seuraamaan muuta kuin oikeata tietÃ¤.Â»

30. Mutta tuo uskovainen sanoi: Â»Kansalaiseni, pelkÃ¤Ã¤n teille tapahtuvan jotakin sellaista kuin samanmielisille,

31. niinkuin tapahtui Nooan kansalle, Aadille, Tamuudille ja niille, jotka elivÃ¤t heidÃ¤n jÃ¤lkeensÃ¤; Jumala ei tahdo vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤ tehtÃ¤vÃ¤n palvelijoilleen.

32. Kansani, pelkÃ¤Ã¤n puolestanne viimeistÃ¤ tuomiota,

33. pÃ¤ivÃ¤Ã¤, jolloin kÃ¤Ã¤nnytte pakoon eikÃ¤ teillÃ¤ ole ketÃ¤Ã¤n, joka pelastaisi teidÃ¤t Jumalan vihalta, sillÃ¤ kenen Jumala antaa kulkea harhaan, sillÃ¤ ei ole lainkaan opasta.

34. Totisesti on Joosef tullut aikaisemmin luoksenne selvin todistuksin, mutta te yhÃ¤ epÃ¤ilitte hÃ¤nen sanomaansa, aina siihen saakka, kunnes hÃ¤n kuoli ja te sanoitte: Â»Jumala ei enÃ¤Ã¤ milloinkaan hÃ¤nen jÃ¤lkeensÃ¤ lÃ¤hetÃ¤ sananjulistajaaÂ». NÃ¤in saattaa Jumala pÃ¶yhkeÃ¤sanaiset ja epÃ¤ilijÃ¤t harhaan.

35. NiitÃ¤, jotka kiistelevÃ¤t Jumalan ilmoituksista saamatta HÃ¤neltÃ¤ siihen valtaa, kohtaa ankarana Jumalan ja uskovien viha. NÃ¤in sinetÃ¶i Jumala jokaisen pÃ¶yhkeÃ¤n ja ylenkatseisen sydÃ¤men.

36. Ja farao sanoi: Â»Haaman, rakenna minulle torni, jotta minulla olisi tie

37. ja pÃ¤Ã¤sy taivaaseen saavuttaakseni Mooseksen Jumalan; totisesti pidÃ¤n hÃ¤ntÃ¤ valehtelijana.Â» NÃ¤in nÃ¤yttivÃ¤t faraosta hÃ¤nen pahat tekonsa kauniilta ja hÃ¤n eksyi tieltÃ¤; mutta faraon juonet johtivat vain turmioon.

38. Ja tuo uskovainen sanoi: Â»Kansalaiseni, seuratkaa minua, minÃ¤ johdan teidÃ¤t oikealle tielle.

39. Kansalaiseni, tÃ¤mÃ¤n maailman elÃ¤mÃ¤ on vain katoavaa iloa, mutta se, mikÃ¤ tulee tÃ¤mÃ¤n jÃ¤lkeen, on pysyvÃ¤inen kotimme.

40. Se, joka tekee pahan teon, saa sen mukaisen palkan; mutta ne, jotka tekevÃ¤t hyvÃ¤Ã¤ ja uskovat, olkoot he sitten miehiÃ¤ tai naisia, pÃ¤Ã¤sevÃ¤t paratiisiin, jossa heitÃ¤ yltÃ¤kyllin ravitaan.

41. Kansalaiseni, miksi kutsun teitÃ¤ pelastukseen, vaikka te kutsutte minua tuleen?

42. Te kehoitatte minua kieltÃ¤mÃ¤Ã¤n Jumalan ja asettamaan HÃ¤nen rinnalleen jotakin sellaista, mistÃ¤ minulla ei ole mitÃ¤Ã¤n tietoa, mutta minÃ¤ kutsun teitÃ¤ HÃ¤nen luokseen, jolla on valta ja armahdus.

43. Varmaa on, ettÃ¤ sillÃ¤, jonka puoleen minua kutsutte, ei ole valtaa tÃ¤ssÃ¤ eikÃ¤ tulevassa maailmassa, ja ettÃ¤ me palaamme Jumalan tykÃ¶, mutta vÃ¤Ã¤rintekijÃ¤in asuinpaikka on tuli.

44. Muistakaa siis, mitÃ¤ sanon teille, ja minÃ¤ uskon asiani Jumalan haltuun. Totisesti, Jumala nÃ¤kee palvelijansa.Â»

45. Ja jumala varjeli hÃ¤ntÃ¤ heidÃ¤n pahoilta juoniltaan, ja mitÃ¤ ankarin rangaistus kohtasi faraon kansan.

46. Tulen eteen viedÃ¤Ã¤n heidÃ¤t joka aamu ja ilta, ja sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin hetki lyÃ¶, julistetaan: Â»Faraon kansalle antakaa pahin rangaistus!Â»

47. Ja kun he riitelevÃ¤t toinen toisensa kanssa tulessa, sanovat heikot ylvÃ¤stelijÃ¶ille: Â»Totisesti, me olimme teidÃ¤n seuraajianne; ettekÃ¶ siis tahdo ottaa meiltÃ¤ osaa tulen tuskasta?Â»

48. Ne, jotka ovat ylpeitÃ¤, sanovat: Â»Totisesti, me olemme kaikki samassa kadotuksessa; Jumala on totisesti jakanut oikeuttaan palvelijoillensa.Â»

49. Ja ne, jotka ovat tulessa, sanovat helvetin kaitsijoille: Â»Anokaa Herraltanne, ettÃ¤ HÃ¤n lievittÃ¤isi kuritustamme edes yhdellÃ¤ pÃ¤ivÃ¤llÃ¤.Â»

50. NÃ¤mÃ¤ vastaavat: Â»EivÃ¤tkÃ¶ apostolinne ole tulleet tykÃ¶nne selvin todistein?Â» He sanovat: Â»KyllÃ¤Â», ja vartijat sanovat: Â»Siis huutakaa apua.Â» Mutta uskottomien huuto menee hukkaan.

51. Apostoleitamme ja niitÃ¤, jotka uskovat, Me totisesti autamme tÃ¤mÃ¤n maailman elÃ¤mÃ¤ssÃ¤ ja sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin todistajat nousevat ylÃ¶s.

52. SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin ei auta jumalattomia heidÃ¤n anteeksipyyntÃ¶nsÃ¤, vaan nÃ¤iden osana on kirous ja kurja paikka.

53. Totisesti olemme antanut Moosekselle johdatuksen ja Israelin lapsille perinnÃ¶ksi pyhÃ¤n Kirjan.

54. Ohjeeksi ja muistutukseksi niille, jotka ymmÃ¤rtÃ¤vÃ¤t.

55. Ole sentÃ¤hden kÃ¤rsivÃ¤llinen. Jumalan lupaus on varmasti tosi; pyydÃ¤ varjelusta synneistÃ¤si kiittÃ¤en ja ylistÃ¤en Herraasi aamuin ja illoin.

56. Ne, jotka ilman valtuutta kiistelevÃ¤t Jumalan merkeistÃ¤, ovat mielessÃ¤Ã¤n pelkkÃ¤Ã¤ ylpeyttÃ¤ tÃ¤ynnÃ¤ ja himoitsevat suuruutta, jota he eivÃ¤t milloinkaan saavuta. Etsi sentÃ¤hden turvaa Jumalasta; totisesti HÃ¤n on nÃ¤kevÃ¤ ja kuuleva.

57. Totisesti, taivaan ja maan luominen on enemmÃ¤n kuin ihmisen luominen, mutta useimmat ihmiset ovat tietoa vailla.

58. Sokea ja nÃ¤kevÃ¤ eivÃ¤t ole toistensa kaltaisia, eivÃ¤tkÃ¤ ne, jotka uskovat ja tekevÃ¤t hyvÃ¤Ã¤, ole pahantekijÃ¤n kaltaisia. VÃ¤hÃ¤istÃ¤ on vaarinottonne.

59. Totisesti, hetki tulee, siitÃ¤ ei ole epÃ¤ilystÃ¤, mutta useimmat ihmiset eivÃ¤t usko.

60. TeidÃ¤n Herranne sanoo: Â»Kutsukaa Minua, MinÃ¤ vastaan teille; totisesti, ne, jotka ovat liian ylpeitÃ¤ palvelemaan Minua, joutuvat pian masennettuina helvettiin.Â»

61. Jumala teille loi yÃ¶n levoksi ja pÃ¤ivÃ¤n silmienne valoksi, totisesti on Jumala ihmisille armollinen, mutta useimmat ihmiset ovat kiittÃ¤mÃ¤ttÃ¶miÃ¤.

62. TÃ¤mÃ¤ on Jumala, teidÃ¤n Herranne, kaiken Luoja; ei ole muuta jumalaa kuin HÃ¤n. Miksi siis kÃ¤Ã¤nnytte HÃ¤nestÃ¤ pois?

63. Niin hylkÃ¤sivÃ¤t HÃ¤net myÃ¶s ne, jotka kielsivÃ¤t Jumalan ilmoitukset.

64. Jumala loi maan leposijaksenne ja taivaan sille katokseksi; HÃ¤n antoi teille muodon, teki muotonne kauniiksi ja jakeli teille hyvyyttÃ¤. TÃ¤mÃ¤ on Jumala, teidÃ¤n Herranne; siunattu on siis Jumala, maailmojen valtias.

65. HÃ¤n on elÃ¤vÃ¤, ei ole muuta Jumalaa kuin HÃ¤n. Kutsukaa siis HÃ¤ntÃ¤, ollen HÃ¤nelle vilpittÃ¶miÃ¤ ja kuuliaisia. Ylistys olkoon Jumalalle, maailmojen valtiaalle.

66. Sano: Â»Minua on kielletty palvelemasta niitÃ¤, joita te Jumalan ohella avuksi huudatte, koska Herra on antanut minulle selvÃ¤t todistukset ja olen saanut kÃ¤skyn alistua koko maailman Herran tahtoon.Â»

67. HÃ¤n on luonut teidÃ¤t tomusta, sitten pienestÃ¤ elÃ¤mÃ¤nidusta, sitten hyytyneestÃ¤ verestÃ¤; sitten saattaa HÃ¤n teidÃ¤t lapseksi saavuttaaksenne senjÃ¤lkeen kypsyysiÃ¤n ja sitten vanhuuden, vaikka joukossanne on muutamia, joiden on kuoltava sitÃ¤ ennen; nÃ¤in saavutatte mÃ¤Ã¤rÃ¤tyn ajan, jotta ymmÃ¤rtÃ¤isitte.

68. HÃ¤n se antaa elÃ¤mÃ¤n ja lÃ¤hettÃ¤Ã¤ kuoleman; kun HÃ¤n pÃ¤Ã¤ttÃ¤Ã¤ jotakin, HÃ¤n sanoo vain: Â»Tulkoon!Â» ja niin tapahtuu.

69. EtkÃ¶ ole nÃ¤hnyt, kuinka ne, jotka vÃ¤ittelevÃ¤t Jumalan ilmoituksista, ovat harhaan johdettuja?

70. Ne, jotka hylkÃ¤Ã¤vÃ¤t pyhÃ¤n Kirjan ja sen sanoman, jonka Me olemme lÃ¤hettÃ¤nyt sananjulistajamme mukana, tulevat pian huomaamaan erehdyksensÃ¤,

71. kun kahleet ja vitjat pannaan heidÃ¤n kaulaansa ja heidÃ¤t raastetaan

72. kuumaan veteen ja senjÃ¤lkeen kÃ¤rvennetÃ¤Ã¤n tulella.

73. Silloin heille sanotaan: Â»MissÃ¤ on se, joka teidÃ¤n oli tapana asettaa Jumalan rinnalle?Â»

74. He sanovat: Â»Ne ovat pettÃ¤neet meidÃ¤t; ei, meillÃ¤ ei ennen ollut tapana ketÃ¤Ã¤n palvella.Â» NÃ¤in Jumala johtaa harhaan uskottomat.

75. SillÃ¤ ilonne maailmassa oli jumalatonta ja kÃ¤ytÃ¶ksenne pÃ¶yhkeÃ¤tÃ¤.

76. Astukaa sisÃ¤Ã¤n helvetin porteista jÃ¤Ã¤dÃ¤ksenne sinne. Kurja on ylpeÃ¤in olinpaikka.

77. Ole siis kÃ¤rsivÃ¤llinen, Jumalan lupaus on totisesti varma. Joko annamme sinun nÃ¤hdÃ¤ osan siitÃ¤, millÃ¤ heitÃ¤ uhkaamme, tai otamme sinut pois, heidÃ¤n on palattava MeidÃ¤n tykÃ¶mme.

78. Totisesti Me lÃ¤hetimme sananjulistajia ennen sinua; heidÃ¤n joukossaan on muutamia, joista olemme sinulle ilmoittanut, ja toisia, joista emme ole sinulle ilmoittanut. Apostolin ei ollut sallittu antaa merkkejÃ¤ ilman Jumalan lupaa. Kun Jumalan kÃ¤sky tulee, silloin tuomio totisesti toimeenpannaan, ja ne, jotka pitÃ¤vÃ¤t sitÃ¤ valheena, ovat tuhon omia.

79. Jumala teille antoi kotielÃ¤imet ratsastaaksenne toisilla niistÃ¤ ja toisista saadaksenne ravintonne.

80. NiistÃ¤ on teille hyÃ¶tyÃ¤, niiden avulla toimitatte asianne, sillÃ¤ ne sekÃ¤ laivat kantavat teitÃ¤.

81. HÃ¤n osoittaa teille tunnusmerkkinsÃ¤. MinkÃ¤ Jumalan merkeistÃ¤ tahdotte kieltÃ¤Ã¤?

82. EivÃ¤tkÃ¶ he ole kiertÃ¤neet maata ja nÃ¤hneet, millainen oli niiden loppu, jotka elivÃ¤t ennen heitÃ¤? NÃ¤mÃ¤ olivat maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ lukuisammat kuin he ja suuremmat voimaltaan ja varustuksiltaan, mutta heidÃ¤n saavutuksensa eivÃ¤t heitÃ¤ hyÃ¶dyttÃ¤neet.

83. Kun sitten heidÃ¤n apostolinsa tulivat heidÃ¤n luokseen selvin todistuksin, he pÃ¶yhkeilivÃ¤t tiedoillaan, ja se, mitÃ¤ he ivasivat, kohtasi heitÃ¤ itseÃ¤nsÃ¤.

84. Mutta kun he nÃ¤kivÃ¤t MeidÃ¤n kurituksemme, he sanoivat: Â»Me uskomme vain Jumalaan ja kiellÃ¤mme sen, minkÃ¤ asetimme HÃ¤nen rinnalleen.Â»

85. Mutta heidÃ¤n uskonsa ei heitÃ¤ enÃ¤Ã¤ hyÃ¶dyttÃ¤nyt, kun he jo olivat kokeneet MeidÃ¤n kostomme. TÃ¤mÃ¤ on Jumalan laki, joka on ollut tehokas HÃ¤nen palvelijoihinsa nÃ¤hden, mutta uskottomat ovat tuhon omat.